

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ 8
Ἐν Ἐξωτερικῷ Φρ Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὅφει-
λουν δὲ οἱ ἐπιθυ οὖντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ
ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευ-
θύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου
πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.
Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρω-
τικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἑνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ
ὕπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν
ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

Τὰ Σερβικὰ πρᾶγματα μὴς παρέχουν συ-
χνὰ καὶ ἐκπληκτικὰ θεά-
ματα. Ὅτε μὲν καταργεῖται
τὸ σύνταγμα, ἄλλοτε ἐπαναφέρεται τὸ ἴδιον,
ἄλλοτε ἐπαναφέρεται τὸ παλαιὸν καὶ ἄλλοτε
ἡ Αὐλὴ συνταράσσεται διὰ τῶν ἐν αὐτῇ σκαν-
δάλων. Ἐπὶ δεκα καὶ πέντε συνεχῆ ἔτη, τὸ
μικρὸν αὐτὸ βασιλεῖον, ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην με-
ταπίπτει ἐκπληξιν· οὕτως ὥστε ὁ μελετῶν
τὴν ἐν Σερβίᾳ κατάστασιν δὲν δύναται ἀσφα-
λῶς νὰ παρακολογήσῃ τὰ τελούμενα καὶ νὰ
ἀποφανθῇ ὅποια ὑπῆρξεν ἡ καλλιτέρα καὶ πα-
τριωτικώτερα ἀπόφασις. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ
Μιλάνου δις ἢ καὶ τρίς μετεβλήθη τὸ σύνταγμα
καὶ μετέπειτα ἐπῆλθον μεταβολαί. Νῦν ὅμως
λαμβάνονται ριζικώτερα μέτρα καὶ καταργου-
νται πολλαὶ ἐλευθερίαι, αἵτινες εἶχον χορηγηθῇ
διὰ τοῦ συντάγματος εἰς τὸν λαόν. Ὁ Ἀλέ-
ξανδρος τῆς Σερβίας δι' ἀπλοῦ διαγγέλματος
κατήργησεν ἅπαντα ὅσα ἔκρινεν ὅτι ἀπέβαινον
ἐπιβλαβῆ εἰς τὸν Σερβικὸν λαόν καὶ ἔθηκε χα-
λινὸν εἰς τὴν ἀτασθαλὴν πολιτικὴν τῶν ὑπη-
κόων αὐτοῦ. Βεβαίως τὴν βασιλικὴν πρᾶξιν
προῦκάλεσεν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῆς προόδου καὶ
τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ. Ἡ πρόοδος δὲ
αὕτη ἐπιτελεῖται μόνον ὅταν ὁ λαὸς ἀσχολῇ-
ται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ ἔργα αὐτοῦ, εἰς τὴν
γεωργίαν, εἰς τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον
κτλ. καὶ ἀπέχη τῶν συνεχῶν ἀναμίξεων εἰς
τὰς ἐκ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν παρε-
χομένας πράξεις. Ὁ λαὸς πρέπει νὰ πολιτεύη-
ται ἐν μέτρῳ καὶ ἐφ' ἔσον ἡ πνευματικὴ αὐ-
τοῦ ἀνάπτυξις εἶνε ἀνάλογος πρὸς κατανόησιν
τῆς εὐθύνης τῆς πράξεως ἣν ἐνασκει. Ὅταν ὁ
λαὸς δὲν πολιτεύεται ἐν ἐπιγνώσει τότε ἡ εἰς
τὰ πολιτικὰ πρᾶγματα ἀνάμιξις του εἶνε ἐπι-
βλαβὴς καὶ εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ Κράτος καὶ τὸ
ἔθνος ἐν γένει. Τί ἀκριβῶς ἐν Σερβίᾳ συμβαίνει
δὲν μὴς εἶνε εἰσέτι γνωστὸν ἵνα δικάσωμεν· εἰ-
κάχομεν ὅμως ὅτι, πάντως, ἡ νέα μεταβολὴ ἐπι-
τελεῖται ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ, ὅστις
ἐποιήσατο ἄμετρον κατάχρησιν τῶν παραχω-
ρηθεισῶν αὐτῷ ἐλευθεριῶν. Τοιαῦτα ἐλευθερίαι
παραχωροῦνται μόνον εἰς γενηράκοτα κράτη
καὶ εἰς λαὸν μορφωθέντα κατόπιν συστηματι-
κῆς τῶν κυβερνήσεων ἐργασίας. Ὅ,τι δὲ συμ-
βαίνει ἐν Σερβίᾳ, καὶ ἐν Ἑλλάδι ἔτι, δὲν εἶνε
ὁμαλὸν, τοῦτέστι δὲν ἀπορρέει ἐκ τῆς ἐν γένει
καταστάσεως. Εὐρισκόμεθα εἰς κατωτέραν μοί-
ραν ἄλλων ἐθνῶν, ὑφ' ὅλας τὰς ἄλλας ἐπόψεις,
καὶ ἐν τούτοις συμβαδίζομεν καθόσον ἀφορᾷ
τὰς ἐλευθερίας. Αὗται ἐδόθησαν εἰς χεῖρας ἡ-
μῶν ἀποκλειστικῶς ὅπως καταστήσωμεν ἀδύ-
νατον πᾶσιν πρόοδον ἐθνικὴν, ἀδύνατον πᾶσιν
μεταρρυθμίσιν ἄγουσαν τὸν λαὸν ἐπὶ τὰ πρόσω.
Ἐπὶ τόσα ἤδη ἔτη, αἱ ἐπιτελούμεναι πρόοδοι,
εἰσὶ σχεδὸν αὐτόματοι. Δὲν τὰς ὥθησεν ἡ κυ-

βερνητικὴ δύναμις· ὁ δὲ λαὸς κατατρίβει τὸν
χρόνον αὐτοῦ ὅτε μὲν εἰς δημοτικὰς, ὅτε δὲ
εἰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἄλλοτε δὲ εἰς διαδη-
λώσεις ὅπως δι' αὐτῶν καταρρίψῃ τὰς κυβερ-
νησιν καὶ ἀναβιάσῃ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸ φίλον
κόμμα. Ὑπὸ τοιαύτης συνθήκας δὲν εἶνε ду-
νατὸν νὰ βεβαιώσῃ παραπλεύρως τῶν ἄλλων
μικρῶν κρατῶν. Ἡ Σερβία μὴς ἔδωκε τὸ πα-
ράδειγμα, μὴς ἔδειξεν ὅτι ἐκεῖ ὑπάρχει θέλη-
σις πρὸς βελτίωσιν καὶ θεραπείαν τοῦ κακοῦ ὁ-
περ μαστίζει τὸν τόπον. Ἡ στρατιωτικὴ πα-
ρασκευὴ ὑπῆρξεν ὡς αὐτὸς ἔργον, ὅπερ συ-
νή-
τησε πολλὰ ἐμπόδια καὶ δυσκολίας, διότι ἡ
ἀρχηγία εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τὸν πρῶτον Βασιλέα
Μιλάνον. Ἀλλὰ, οἱ Σέρβοι, οἵτινες τότε παρε-
πονοῦντο, ὅπως ἡμεῖς τώρα, μετὰ χαρᾶς βλέ-
πουνσιν ὅτι εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιθεωρήσεις
κατατάσσονται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν.
Οἱ λαοί, οἵτινες ἔχουσι συναίσθησιν τῶν καθη-
κόντων αὐτῶν, βαίνουσι καθ' ἑκάστην πρὸς τὴν
πρόοδον καὶ παρασκευάζουσι κρεῖττονα τὴν
ὁδὸν ἣν θὰ βεβαιώσιν αἱ μέλλουσαι γενεαί.
Τὴν πρᾶξιν τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας τὴν ἐ-
πικροτοῦμεν κατὰ τοῦτο μόνον, ὅτι ἐν αὐτῇ
διαβλέπομεν τὸν πατριώτην, τὸν ἄνδρα ὅστις
θέλει νὰ ἐμποδίσῃ τὸν λαόν του ἀπὸ τοῦς κοι-
ματικῶς σπαραγμοῦς καὶ ἀπὸ τὰς μικροπολι-
τικὰς συζητήσεως. Ὑπὸ τὴν ἐποψὶν ταύτην
κατατάσσομεν εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν καὶ τὴν
θέλησιν τοῦ ἡμετέρου Διαδόχου Κωνσταντίνου
ὅπως προΐσταται τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων
καὶ διευθύνῃ αὐτά. Ἡ φιλοδοξία του εἶνε νὰ
καταστήτῃ αὐτὸν ἄξιον τῆς ἀποστολῆς του καὶ
τὸν ἀποχωρήσῃ τῆς πολιτικῆς. Ἡ οἰκονομικὴ
ὅμως ἀποσύνθεσις δὲν ἐπέτρεψεν αὐτῷ μέχρι
τοῦδε νὰ ἐπιτελέσῃ τί ἄξιον λόγου· ἀλλὰ ἡ
ἐργασία ἡ ἐπιτελούμενη θὰ φέρῃ πάντως αἴσια
ἀποτελέσματα.

ΑΛΒΑΝΙΚΑ

Περὶ τῆς γενομένης ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Μη-
τροβίτσας ὑπάρχουν αἱ ἐξῆς λεπτομέρειαι εἰς
τηλεγράφημα τοῦ ἐν Σκοπεῖοις Ρώσου προ-
ξένου. Ὁ ἐν Μητροβίτση πρόξενος τῆς Ρω-
σίας Τσερμπίνα ἐξήρχειτο ἐκ τῆς οἰκίας του
μετὰ στρατιωτικῆς συνοδείας, ὅταν Ἀλβανός
τις στρατιωτικῆς ὀνόματι Ἰμβραῆμ, ἐστάθη ἀ-
πεναντί του καὶ προσποιούμενος ὅτι θὰ τὸν
χαίρεισιν ἐπυροβόλησεν ἐναντίον του. Ὁ πρό-
ξενος ἐπληρώθη εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ
στήθους. Ὁ Ἀλβανὸς τότε ἐπυροβόλησε καὶ
κατὰ τοῦ καθάσῃ τοῦ προξενείου, ὅστις ἐπλη-
ρώθη ὡς αὐτὸς ὑπὸ τῶν συνοδευόντων τὸν πρό-
ξενον. Ὁ Ἰμβραῆμ διατείνεται ὅτι ἐπυροβό-
λησε κατὰ τοῦ προξένου διὰ νὰ ἐκδικήσῃ τὸν
τραυματισμὸν συγγενοῦς του τινός, γεγόμενον
τὴν προηγουμένην. Ἀμα ἐγνώσθη ὁ τραυματι-
σμὸς τοῦ προξένου, προσέτρεξε παρ' αὐτῷ ὁ
ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ μεθ' ἑνὸς ἱατροῦ. Ὁ
τραυματίας μετηνέχθη εἰς τὸ προξενεῖον. Ὁ
Χιλμὴ πασσᾶς ἐξέφρασε τηλεγραφικῶς τὰ συλ-
λυπητήριά του.
Ἡ Πύλη ἀπέστειλεν εἰς τὴν Μητροβίτσαν
στρατὸν ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἡ ἀποστολὴ ὅμως
οὐδένα ἐπιθετικὸν χαρακτῆρα ἔχει. Ὁ πρε-
σβευτὴς τῆς Αὐστρίας προέβη εἰς παραστάσεις
παρὰ τῇ Πύλῃ, ὅπως ἐπαναφέρῃ ταχέως τὴν
τάξιν. Ἡ εἰδήσις τῆς ἐπιθέσεως τῶν Ἀλβα-

νῶν εἰς τὴν Μητροβίτσαν ἐνεποίησε ζωηροτά-
την αἰσθησιν εἰς τὸ Γιλδίξ. Ὁ Σουλτάνος οὐ-
δένα ἐδέχθη τὴν Τετάρτην, μολοντί ἦτο
πρωτοχρονιά διὰ τοὺς Τούρκους. Ἐλήφθησαν
μέτρα ὅπως ἐπιτηρηθῶσι τὰ δύο συντάγματα
τῶν Ἀλβανῶν τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς καὶ
προληφθῶσιν οὕτω ταραχαὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα.
Ἐκτὸς τοῦ στρατοῦ τοῦ ἀποσταλέντος ἐκ Θεσ-
σαλονίκης, τέσσαρα συντάγματα ἐκ Κων)πό-
λεως διετάχθησαν νὰ ἐνισχύσουν τὴν φρουράν
τῆς Μητροβίτσας. Ἡ ἐξέγερσις τῶν Ἀλβανῶν
ἐτάραξε τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Παλαιᾶς Σερ-
βίας, οἵτινες φεύγουσιν πρὸς τὰ σύνορα. Εἰς τοὺς
ἐπισήμους κύκλους τῆς Βιέννης ἀναγνωρίζεται
ἡ ἀνάγκη, ὅπως ἡ Τουρκία λάβῃ δραστήρια
μέτρα πρὸς καταστολὴν τῆς ἐξεγέρσεως.

Αἱ συμμορίαι τῶν Ἀλβανῶν αἱ ἀποκρου-
σθεῖσαι κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῆς Μητροβίτσας,
ἔλαβον ἄγνωστον διεύθυνσιν. Ἡ φρουρά τῆς
Μητροβίτσας ἐνισχύθη διὰ τεσσάρων ταγμα-
τῶν. Τηλεγραφήματα ἐκ Πρισρένης ἀναφέρουν,
ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Μητροβίτση ἐβεβλιώθη,
ἐπανελθούσης τῆς γαλήνης εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα.
Πλὴν τοῦ χειρουργοῦ Νύσσης, ὅστις μετέβη εἰς
Μητροβίτσαν, ἀφίκετο ἐκεῖ καὶ ὁ ἱατρὸς Πέ-
τροβίτς τοῦ σερβικοῦ ἐπιτελείου. Ἐπίσης μετε-
βησαν εἰς Μητροβίτσαν δύο Τούρκοι ἱατροὶ καὶ
ὁ ἱατρὸς τῆς αὐλῆς Ζάκ. Ἡ κατάστασις τοῦ
Ρώσου προξένου ἐχειροτέρευσε. Προσεβλήθη
ὑπὸ περιτονίτιδος καὶ κατέχευται ὑπὸ ἀκατα-
σχέτου τάσεως πρὸς ἔμετον. Ἡ ἀναισθησία του
εἶνε διακεκομμένη.

ΚΑΤΟΠΙΝ διαταγῆς τῆς ἐν Κων)πόλει
ρωσικῆς πρεσβείας ὁ ἐν Βιτωλίοις πρόξενος ὑ-
πέβηκεν ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Βουλ-
γάρων διὰ τῆς ὁποίας λέγει ὅτι οἱ προϊστάμε-
νοι τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων ἀποστέρουν
τὰς μεταρρυθμίσεις καθόσον διὰ τῆς αὐτονομίας
ἐλπίζουν ὅτι θὰ καταλάβουν μεγάλα ὑπουρ-
γήματα εἰς τὰ τρία Μακεδονικὰ βιλκέτια. Προ-
φασίζονται ἐν τοσούτῳ, ὅτι δὲν ἔμπορουν νὰ
διαλύσουν τὰ κομιτάτα πρὶν ἢ ἐφαρμοσθῶν αἱ
μεταρρυθμίσεις, ἐν τῷ μεταξύ δὲ ἐξακολουθοῦν
τὰς πολιτικὰς δολοφονίας, αἱ ὁποῖαι ἐπολλα-
πλασιάσθησαν ἰδίως μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἐμ-
πορικοῦ πράκτορος τῆς Βουλγαρίας, ἐξ οὗ ἐ-
γείρονται ὑπόνοιαι, ὅτι ἡ βουλγαρικὴ Κυβέρνη-
σις δὲν εἶνε ἐντελῶς ἀμέτοχος αὐτῶν. Κατόπιν
τῆς ἐκθέσεως ταύτης ὁ Λάμσдорφ ἀπήτησε τὴν
ἀνάκλησιν τοῦ Βουλγάρου πράκτορος. Ὁμοίαν
ἐκθεσιν ὑπέβηκε καὶ ὁ Ρώσος πρόξενος Σκο-
πίων προσθέτων, ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ καθη-
γητὰς σκοποῦντας ν' ἀνατινάξουν τὰς τουρκι-
κὰς ἀποθήκας ὑλικοῦ πολέμου. Ὑπὸ τῶν με-
μνημένων εἰς τὰ τῆς ἐπαναστάσεως ἀναμένον-
ται πλεῖστοι Βούλγαροι ἀξιοματικοί, οἱ ὁποῖοι
θὰ τεθῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν σχηματισθησομένων
συμμοριῶν.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν Μα-
κεδονίᾳ μεταρρυθμίσεων ἀποτελεῖ ἤδη τὸ θέμα
συζητήσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Κυβε-
νήσεων. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῆς Αὐστριακῆς
Κυβερνήσεως, ἂν καὶ ἔχουν πεποιθήσιν εἰς τὰς
ὑποσχέσεις τῆς Τουρκίας καὶ εἰς τὴν ἱκανότητά
της, ὅπως ἀντεπεξέλθῃ ἀποτελεσματικῶς κατα-
πάσης ἐνδεχομένης περιστάσεως, ἐν μόνον φο-
βοῦνται τὰς περιπλοκάς αἵτινες δυνατὸν νὰ

ἀναφύσιν ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων τὰ ὅποια θὰ ἐλάμβανεν ἡ Τουρκία πρὸς ἐκμηδένισιν αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐπαναστατῶν καὶ ἀπ' ἐτέρου τῶν φανατικῶν Ἀλβανῶν. Ἡ Βουλγαρία θὰ πεισθῇ νὰ μὴ ἐπέμβῃ εἰς τὰ μέτρα τὰ ὅποια θὰ ἐχρησιμοποιεῖ ἡ Τουρκία κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν; Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι αἱ ὑποσχέσεις τῆς Βουλγαρίας δὲν ἐνέπνευσαν πεποιθῆσιν εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, "Ἄν θελήσῃ λοιπὸν νὰ ἐπέμβῃ ἡ Βουλγαρία ἐν Εὐρώπῃ θ' ἀφήσῃ ἐλευθερὰ τὴν Τουρκίαν νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως ἤθελε κρίνει αὕτη συμφερότερον. Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῆς αὐστριακῆς πρωτεύουσας, γράφει ὁ «Κηρύξ» τῆς Νέας Ὑόρκης, φέρουν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1897 καὶ λέγουν ὅτι, ὅπως τότε οὕτω καὶ τώρα, ἡ Τουρκία θ' ἀφῇ ἐλευθερὰ νὰ συντηρῇ τὴν Βουλγαρίαν ἐν ἡ τελευταία αὕτη δὲν ἐπιθετο εἰς τὰς συμβουλὰς τῶν Δυνάμεων. Ἡ ρωσικὴ «Νόβογιε Βρέμκα» εἰς σειράν ἀρθρῶν, ἀποδίδει τὴν αἰτίαν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ταραχῶν εἰς τὸν ἀγγλικὸν καὶ γαλλικὸν τύπον διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν συμπάθειαν ὑπὲρ τῶν ἐπαναστατῶν. Τὰ ἄρθρα ταῦτα, στρεφόμενα ἰδίως κατὰ τοῦ γαλλικοῦ «Χρόνου», ἐνεποίουν ἀίσθησιν ζῶσαν.

ΚΑΤ' ΕΙΔΗΣΕΙΣ ἐκ Σόφιας, ὁ πρωθυπουργὸς Δάνεφ, εἰς συνέλευσιν τῶν Βουλγάρων κυβερνητικῶν βουλευτῶν, ἐξήγησεν τοὺς λόγους τῆς παρτιτίσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Παπικίωφ.

Δὲν εἶνε δυνατόν, εἶπεν ὁ Δάνεφ, νὰ ἐπιτρέψωμεν ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντιπρόσωπος εἰς τὰ σχέδια τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου καὶ ἐννοῇ τὸ ἐπὶ τῶν συνόρων κίνημα. Αἱ διαταγαὶ τῆς Κυβερνήσεως περὶ αὐστηρῶς φρουρήσεως τῶν συνόρων πρέπει νὰ ἐκτελεσθῶνται ἀδυστάτως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν. Ἡ πρόκλησις τοῦ κ. Σάββωφ ὡς ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐγγυᾶται τοῦτο. Ὁ στρατηγὸς Παπικίωφ μετὰ τὴν παραίτησίν του, διαβίβει ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ. Ἡ ὕψος τοῦ Μακεδονικοῦ κινήματος στάσιν τοῦ στρατιωτοῦ Παπικίωφ καθίσταται αὐτὸν δημοκρατικώτατον καὶ ὅλην τὴν Βουλγαρίαν, ἰδίως εἰς τοὺς κύκλους τῶν ἀξιωματικῶν.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ τοῦ «Σκρίπ» ὁ κ. Εὐστρατιάδης εἰς Μακεδονίαν ὡς ἐξῆς ἀφηγητὰ τὴν μετὰ ἐν Θεσσαλονίκῃ Αὐστριακῶν προξένου συνομιλίαν. Ἀξίτησα ἀπὸ τὸν Αὐστριακὸν πρόξενον τὴν γνώμην του περὶ τῆς τελευταίας τροπῆς τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων.

Με αὐστηρὰν εἰρωνείαν ὁ κ. Χικίλ μοῦ ἀπήντησεν:

— Ὀλίγον ἀργὰ ἐννοήσατε. ὅτι σπουδαίον συμφέρον ἔχετε νὰ διακρίνῃτε φιλικῶς πρὸς τὴν Τουρκίαν. Ἐπιτρέψατέ μου νὰ σὰς ἐπιπλήξω διότι δὲν ἐκάματε ἐνωρίτερον αὐτὸ, τὸ ὅπου τὸν τὸν φρονίμως κάμνουν σήμερον. Μετὰ αὐτὸ καὶ ἀκόμη ἐντονώτερον ἐκπληκτικὸν ὕψος ὁ κ. Χικίλ ἐξηκολούθησε.

— Καὶ αὐτὸ ἀργὰ τὸ ἐννοήσατε. Ἄλλο θαυμάσιον ἀμάρτημα νὰ ἀφῇσατε νὰ παρέλθῃ τὸς χρόνος διὰ νὰ πεισθῇτε ὅτι ἡ Αὐστρία ἀγαπᾷ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἶνε ἡ εὐκρινεστέρη καὶ ἡ ἀρχαιότερα φίλη τῆς Ἀπὸ τῆς συνθήκης τοῦ Ἁγίου Στεφάνου χρονολογεῖται αὕτη ἡ εὐκρινὴς ἀγάπη τῆς.

— Διὰ τὴν ἀδικον αὐτὴν κατάστασιν ἐπιτρέψατέ μου νὰ αἰτιώμαι πολὺ καὶ τὸν ἑλληνικὸν τύπον. Ἐγὼ μὲν μέρος τῆς εὐθύνης. Ὁ τύπος σὰς διέπραξε πολλὰ καὶ μεγάλα σφάλματα. Ἀφῆντε νὰ παρασυρῇτε ὑπὸ ἀπατηλῶν ἐπιρροῶν καὶ ὅσον ἀπορρῇ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν σας, Ὑπερηξίζετε ἀσυγνώστως ἀνελευκρινεῖν.

— Πῶς εὐρίσκετε τὴν ἐν Μακεδονίᾳ κατάστασιν;

— Ἡ κατάσταση δὲν εἶνε βεβαίως ἐντελὴς εὐχάριστος, ἀλλ' ὅχι καὶ τὸσον σοβαρὰ ὅσον πιστεύεται. Τὰ πράγματα παριστάνονται

ὑπερβολικώτερον πολὺ παρ' ὅσον εἶνε τῶ ὄντι.

— Φρονεῖτε ὅτι αἱ μεταρρυθμίσεις θὰ συντελέσουν ἀρραλῶς καὶ τελεσφόρως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας.

— Ἀναμειβόμενος. Ἀλλὰ ἀπαιτεῖται ὀλίγη ὑπομονή. Εἰς τὴν Τουρκίαν ὑπάρχουν τόσαι ἐπικινδύναι διχνοῖαι καὶ τόσαι παλιναι ἀταξίαι ὅσες δὲν εἶνε εὐκόλως νὰ ἐκλείψουν ὡς ἐκ θαύματος καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἀπὸ μηχανῆς ἡ ἡσυχία.

— Πιστεύετε ὅτι ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις θὰ ἐκτελέσῃ προθύμως τὰ εἰρηνοποιὰ μέτρα;

— Δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ μὴ τὸ πιστεύω, Τὸ ἐναντίον μάλιστα, εἰμαι βέβαιος— καὶ νομίζω ὅτι θὰ τὸ ἀντελήφθῃτε καὶ σεῖς— ὅτι οἱ Τούρκοι εἶνε καὶ λαμπρῶς διατεθειμένοι καὶ ἐπαρκέστατα παρασκευασμένοι ὅπως καταπαύσουν ὀριστικῶς τὰς ἀνωμαλίας.

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Μολοντί ὁ καιρὸς τὴν Τρίτην δὲν ἦτο καιρὸς ἐορτῆς καὶ ἡ βροχὴ ἀπὸ τὴν προηγουμένην νύκτα εἶχε καλύψει τὴν πόλιν μὲ παχὺ καὶ γλοιώδες στρώμα λάσπης, αἱ Ἀθηναὶ περυσίζον ὅψιν πύλας ἐορταζούσης. Οἱ κεντρικοὶ δρόμοι καὶ οἱ ὀλίγοι ἀπέκκεντροι, τὰ δημόσια καταστήματα καὶ πλεῖστα ἰδιωτικά εἶχον διακοσμηθῇ διὰ σημαίων, ποὺ καὶ ποὺ δὲ οἱ ἐξωστὰ εἶχον κλυθῇ καὶ ὑπὸ κλάδων δάφνης καὶ μύρτων. Τὸ τρίγωνον τῶν ὁδῶν Σταδίου, Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου παρίστα ὠραῖον θέαμα, τὸ ὅπου βεβύλιος θὰ ἦτο ἀκόμη ὠραιότερον ἂν αἱ σημαὶ δὲν ἐκρέμαντο βρεχέει ἀπὸ τὸν κοντῶν των, στάζουσαι διχρῶς τὸ ὕδωρ τὸ ὅ ποῦν εἶχον δεχθῇ ἀπὸ τὴν προηγουμένην τὸ ἐσπέρας. Ἀπὸ τῆς δεκάτης πρωινῆς ὥρας ἡ κίνησις εἰς τὰς ὁδοὺς ἦτο ζωηροτάτη καὶ ἡ κυκλοφορία εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ Συντάγματος ἀδύνατος. Ὅταν μάλιστα ἤρχισεν ἡ παράταξις τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων ὁ συνωστισμὸς καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν θεατῶν νὰ προστατευθῶν ἀπὸ τὴν βροχὴν προὐκάλεσαν πλεῖστα ἐπεισόδια, τῶν ὁποίων εὐτυχὴς κανὲν δὲν ἔσχε δυσάρεστον συνεπείαν. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅπου πρὸ πάντων ἐβλάπεν ἡ κακοκαίρια ὑπῆρξεν ἡ παρέλασις τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων. Ὀλίγιστα εὐτυχῶς σχολεῖα περιφερόμενον τὴν διαρκῶς πίπτουσαν βροχὴν καὶ τὴν διαπεραστικωτάτην ὑγρασίαν καὶ φαίνεται ὅτι μία πρακτικώτερα καὶ ὑγιειντέρα σκέψις ἐπεκράτησεν εἰς τοὺς διευθύνοντας ὅλα τὰ Ἀθηναῖκα σχολεῖα, ἀκριβῶς. Εἰς τὰς 12 ἡ τελετὴ εἶχε τελειώσει καὶ οἱ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῶν Ἀθηνῶν συναρκοσθέντες Ἀθηναῖοι εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἐπανῆλθον εἰς τὰς στίβας τῶν με βαρύτητα φορεμάτων λάσπης.

Εἰς τὴν Ἀνάκτορα ἡ φρουρὰ τῶν εὐζώνων εἶχε παραταχθῇ πρὸ τῶν πυλῶν ὅπως ἀπονεύει τὰς κεκαυτομένης τιμᾶς εἰς τοὺς Βασιλεῖς. Ἐνεκα τῆς βροχῆς οἱ Βασιλεῖς ἔσκαψαν χρῆν τῶν κλειστῶν ἀνακτορικῶν ἀμαζῶν ὅπως μεταβῶσιν εἰς τὴν Μητρόπολιν. Περὶ τὴν 10 1/2 π. μ. μία ἰλη ἱππικὸν παρατεταγμένη πρὸ τῶν Ἀνακτόρων ἀνέμενον ὅπως συνοδεύει τοὺς Βασιλεῖς. Οἱ ὑπασισταί, αἱ κυρίαι ἐπὶ τῶν τιμῶν καὶ οἱ ἀνώτεροι αὐλικοὶ ὑπάλληλοι ἐν στολῇ εἶχον μεταβῇ εἰς τὴν Ἀνάκτορα ἀπὸ τῆς 10 π. μ. Τὴν αὐτὴν δὲ ὥραν ἤρχισαν καταφθάνοντα διὰ τὴν παράταξιν τὰ διάφορα σώματα. Οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ τῆς σχολῆς τῶν δοκιμῶν παταχθήσαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Μητροπόλεως. Μετ' αὐτοὺς παρετάχθησαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ μέχρι τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐν εὐζωνικῶν τάγμα, ὁ οὐλαμὸς τῶν πορσεβεστῶν, μία ἰλη Μιχανικὸν καὶ δύο τάγματα ἐκ δύο πεζικῶν συνταγμάτων. Ἐπὶ τῆς πλατείας δὲ τοῦ συντάγματος παρετάχθη μία ορειβατικὴ πυροβολογία. Τὴν 10ην καὶ 1 1/2 π. μ. ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἐξεκίνησεν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, ὁ δὲ κ. Ψαρρόδμος διέταξε τοὺς διαφόρους σωματάρχας νὰ

παρουσιάσουν ὅπλα. Αἱ μουσικαὶ ἀμέσως ἤρξαντο παιαίνουσαι τὸν βασιλικὸν ὕμνον. Ἡ βασιλικὴ πομπὴ ἔβαινε ὡς ἐξῆς: Πρώτῳ ἤρχοντο δύο ἄμαζοι ἐν αἷς ἐπέβαινον ὁ αὐτῶν κ. Παπαρηγόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου κ. Παπαδιαμαντοπούλου καὶ οἱ μικροὶ πρίγκιπες Γεώργιος καὶ Χριστόφορος. Κατόπιν ἄλλη ἄμαζα εἶχε τὴν Α. Β. Γ. τὸν Διάδοχον τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν καὶ τὸν πρίγκιπα Ἀλέξανδρον. Μετ' αὐτὴν ἄλλη ἄμαζα εἰς ἣν ἐπέβαινον ὁ Μ. Δουξ Γεώργιος καὶ ἡ Δούκισσα Μαρία. Τελευταία δὲ ἡ ἄμαζα τῆς Α. Β. Γ. τοῦ πρίγκιπος Νικολάου. Εἰς τὴν ναὸν τῆς Μητροπόλεως οἱ ἐπίσημοι εἶχον προσέλθῃ ἀπὸ ἐνωρί. Παρίσταντο ἐκεῖ οἱ ὑπουργοί, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν, τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς, ὁ Δήμαρχος, τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον, οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι. Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ναοῦ ἐπαδέχθησαν τοὺς Βασιλεῖς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης καὶ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἀμέσως δὲ ἐκ εἰσόδου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ἤρξατο ἡ δοξολογία ἱερουργοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἀπὸ δὲ αὕτη ἐτελείωσεν οἱ βασιλεῖς ἀπήλθον ἀκολουθούμενοι ὑπὸ τῶν ἐπιστῶν. Εἰς τὰ ἀνάκτορα ἀνῆλθον μετὰ τὴν τελετὴν τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ διπλωματικὸν σῶμα ὅπως χαίρειται τοὺς Βασιλεῖς διὰ τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας. Τὴν νύκτα ἀνήφθησαν τὰ τῶς οἱ ἐξ ὁδοῦ Σταδίου καὶ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ τῆς Ὀμονοίας. Τὰ ὑπουργεῖα τὸ Πανεπιστήμιον, τὰ σχολεῖα καὶ τὰ διάφορα δημόσια καταστήματα ἐφωταγγορήθησαν ὠραίατα. Ὁ κόσμος ὅμως, ἐνεκα τῆς βροχῆς, δὲν ἐξεχώθη εἰς τὰς ὁδοὺς ὡς ἔκαμεν ἄλλοτε. Μόνον ἡ ὁδὸς Σταδίου καὶ ἡ πλατεία Συντάγματος εἶχον κάποιαν μεγαλειότητα τῆς συνήθους κίνησιν.

Μεγαλοπρεπὲς ἐφωτάσθη ὑπὸ τῆς ἐν Παρισίοις ἐλληνικῆς παροικίας ἡ Ἑθνικὴ μαζ ἐορτῇ. Τὴν 10 π. μ. ὥραν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν ναὸν ἐψάλη ἐπίσημος δοξολογία, εἰς τὴν ὁποῖαν παρέστησαν ὁ πρεσβυτὴς καὶ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς πρεσείας, πᾶσαι αἱ αὐτοὶ Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, οἱ Ἑλληνες σπουδασταὶ καὶ ἄλλο πλῆθος. Τὴν τελετὴν ἐτέλεσαν ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαφόρων πρεσβειῶν ὡς καὶ πολλοὶ διαπρεπεῖς φιλέλληνες. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ πρεσβυτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐδέχθη εἰς τὸ μέγαρον τῆς πρεσείας τὰ συγχαρητήρια πάντων τῶν ἐπιστῶν ξένων, τῶν προεσχεόντων ἐκ τῆς ἐπαύρας ἐλληνικῆς παροικίας καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ἑλλήνων σπουδαστῶν. Τὴν ἐσπέραν παρετέθη μεγαλοπρεπὲς συμπόσιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Beshamps. Εἰς τὸ συμπόσιον τοῦτο ἔλαβον μέρος τὰ διαπρεπεστάτα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ πολλοὶ φιλέλληες. Ὑγερῆσαν προποσείας θερμότητας.

ΒΟΥΛΗ

Λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Κοραπῆρος διὰ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐπερωτήσεις τῶν κ. κ. Λεβίδου καὶ Σμολέσκου. Ἐν ἀρχῇ λέγει εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὑπάρχουν πολλὰ καὶ σοβαρὰ ἐκθέσεις περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διαφόρων πλοίων τοῦ στόλου καὶ ἐν γένει περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ναυτικοῦ ἀλλὰ παρατηρεῖ ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατατεθῶσι, δεχόμενοι μόνον νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν μελέτην αὐτῶν εἰς οἰονδήποτε βουλευτὴν μεταβαίνοντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Κατόπιν ὁ κ. Κοραπῆρος ἀπαντᾷ εἰς τὸν κ. Λεβίδου εἰπόντα ὅτι μετὰ τὴν κατάστασιν τοῦ στόλου εἶνε προτιμώτερον νὰ καταργηθῶν αἱ γινόμεναι κατ' ἑτος πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ δαπάναι. Παρατηρεῖ ὅτι τοιαύτη πρότασις δὲν εἶνε σοβαρὰ, ἰδίως προκειμένου περὶ τῆς Ἑλλάδος ἡ ὅποια μέγα μέρος τῆς προόδου αὐτῆς ὀφείλει εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς. Ἐπίσης θεωρεῖ οὐχὶ σοβαρὰ καὶ τὴν πρότασιν περὶ ἐκπονήσεως τῶν ἀρχόντων

πλοίων, πρῶτον διότι τὰ πλοία ταῦτα πάντοτε δύναται νὰ χρησιμοποιοῦνται καὶ δευτέρον διότι ἐὰν ἐπραγματοποιεῖτο τοιαύτη πρότασις ἤθελε μέγα μέρος τῶν ἀξιωματικῶν μαρτυρῆθαι ἐκ διαβεβαιώσεως. Ὅσον ἀφορρῇ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Λεβίδου, περὶ ἀντικαταστάσεως καὶ ἀναανεώσεως τοῦ ὁπλιστοῦ παρατηρεῖ ὅτι ἡ πραγματικοποίησις αὐτῇ ἀπαιτεῖ δαπάνην 30 ἐκατ. φρ. χρυσῶν, τοιαύτη δὲ πρότασις φρονεῖ, ὅτι δὲν δύναται συδραρῶς νὰ ὑποστηριχθῇ ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει. Κατόπιν ὁ κ. Κοραπῆρος ἐμπεῖ περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καὶ λέγει ὅτι οὗτος δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνον πρόσωπα, ὡς ὑπεστήριξεν ὁ κ. Λεβίδης, ἀλλὰ προπαντὶς τὰ πράγματα, διότι λαμβάνεται πρόνοια οὐχὶ μὲν μεγαλουργός, ἀλλὰ πρακτικὴ, πρὸς πληρῶσιν ἐπείγουσων ἀναγκῶν τοῦ στόλου καὶ εἰς τὴν μεριμνᾶν ταύτην δὲν ἐνεπνεύσθη ἐκ τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν τῆς Τουρκίας, διότι ἐλπίζει, ὅτι δὲν θὰ ἔλθουν εἰς σύγκρουσιν τὰ θεωρητικὰ καὶ μετὰ τὸ «Μισοῦδιον», ἀλλ' ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς ἀνάγκης ὅπως ἔχωμεν μίαν μονάδα στόλου ἀξίαν λόγου, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπερρασίθη καὶ ἡ κατασκευὴ ἐνὸς ἀντιτορπιλικοῦ τοῦ ὅπου ἦτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς μονάδος ταύτης.

— Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν (λέγει) διὰ τῆς ἀναπτύξεως τῶν σχεδίων αὐτοῦ προκαλεῖ ἀναγκαίως συζητήσιν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Ἡ ἀνάπτυξις τῶν σχεδίων τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀπεκάλυψεν ὅτι οὗτος οὐδὲν ἔχει σαφεῖς σχέδιον, οὐδεμίαν σαφὴ γνώμην.

Ὁ κ. Δελιγεώργης λαμβάνων κατόπιν τὸν λόγον παρατηρεῖ ὅτι οὐδέποτε ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ παύσῃ παρασκευαζομένη, διότι ἡμεῖς εὐρισκόμεθα ὑπὸ λίαν δυσμενέας ὥρας, καθόσον πρέπει νὰ σκεπτόμεθα περὶ διπλῆς παρασκευῆς, καὶ περὶ τῆς κατὰ θάλασσαν καὶ περὶ τῆς κατὰ ξηρὰν, ἐνθὲν δὲν συμβαίνει τοῦτο εἰς τὴν Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν. Ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι χρειάζεται μελέτη περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ παρασκευασθῶμεν ἂν μόνον κατὰ ξηρὰν, ἡ μόνον κατὰ θάλασσαν ἢ καὶ συγχρόνως, μελέτη περὶ τοῦ τρόπου τῆς κατὰ θάλασσαν παρασκευῆς. Ἐρχομεν, ἐρωτᾷ, μελέτας περὶ τῶν πλοίων, τὰ ὅποια μᾶς χρειάζονται;

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀνέχεται τὸ βῆμα. Ὁ κ. ἐκ Χαλκίδος βουλευτὴς μᾶς ἀνέφερε τὸ περὶ ναυτικοῦ πρόγραμμα τῆς ὑπὸ τὸν βουλευτὴν Κερκυρας κυβερνήσεως. Ἀλλὰ πότε ἐξεδηλώθη τὸ πρόγραμμα τοῦτο; Κατὰ τὸ 1901 ἦτοι δύο ἔτη μετὰ τὴν ἀνοδὸν αὐτῶν εἰς τὴν ἀρχὴν. Καὶ δύναται νὰ μερφητὶς ἡμᾶς, διότι δὲν παρουσιάσαμεν πρόγραμμα περὶ τῶν ναυτικῶν πραγμάτων; Μήπως εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἐξουσίαν ἐν ὅντος ἐτους ἡ πρὸ 18 μνησὶν; Ἄλλ' ἡμεῖς οὐδέποτε ἐπηγγέλθημεν οὔτε κατὰ τὰς ἐκλογὰς οὔτε κατὰ τὴν εἰσῆλθον τοῦ προϋπολογισμοῦ ὅτι ἔχομεν πρόγραμμα ναυτικόν. Τὰς μελέτας ἡμῶν περιορίζομεν ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων, ἐπὶ τῶν εκπαιδευτικῶν καὶ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. Περὶ τοῦ στρατοῦ μίαν πράξιν ἐσπευσεν ὁ τέως συναδελφεὸς ἡμῶν ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν μεταβολὴν τοῦ νόμου περὶ στρατολογία, (ψήφους) ἡ ὅποια εἶνε ἡ βάσις τῆς στρατιωτικῆς ἀναδιοργανώσεως.

Περὶ τῶν ἄλλων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν πραγμάτων θ' ἀσφαλθῶμεν βραδύτερον. Διότι τοιαύτη φροντίς ἀπαιτεῖ χρήματα καὶ χρήματα πολλὰ, ἐπείπερ δὲ πρὸ πάντων νὰ γνωρίζωμεν πᾶσι ἡτὸ ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς χώρας. Ἄν εὐτυχῶμεν νὰ εὐρισκώμεθα εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον τῆς Βουλῆς θ' ἀκούσθῃ τότε τὸ πρόγραμμα ἡμῶν τὸ στρατιωτικὸν ἂν ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον περὶ στρατολογίας βεβαίως καὶ τ' ἄλλα. Νομίζω ὅτι ἦτο περιττὴ ἡ μεία τῶν σχέσεων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Τουρκίας περὶ τῆς ἰδίας ἐν χρόνῳ καὶ ὃν συζητοῦμεν περὶ ναυτικῶν καὶ στρατιωτικῶν παρασκευῶν, Ἐγὼ ἐν ἀληθείᾳ δὲ εὐρήνη δις εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην νὰ ἐπικαλεσθῶ τὴν στρατιω-

τικὴν συνδρομὴν τῶν συμπολιτῶν μου κατὰ τῆς ὁμοῦ ἐπικρατείας, ἀλλὰ πάντοτε εἶχον τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ φιλία ἐνδείκνυται εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη καὶ εἰς τοῦτο μετὰ μεγάλης σπουδῆς ἐσπεύσα ἐγὼ ἐπὶ ἐξηρητῶ ἀπ' ἐμοῦ ν' ἀκολουθῇ τὸ αὐτὴν φιλίαν πολιτικὴν ἀλλὰ τοῦτο δὲν συνδέεται πρὸς τὸ καθῆκον ἡμῶν νὰ παρασκευάζωμεθα στρατιωτικῶς. Δὲν ἐπεθύμουν δὲ ν' ἀναιμίζω εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα τὰς φιλικὰς σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, διότι νομίζω, ὅτι ἐφ' ὅσον ὑφίσταται ἡ πολιτικὴ αὕτη θέλει παραγάγῃ ἀγαθὰ αποτελέσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων, οὐχὶ μόνον ἐν ταῖς φιλικαῖς σχέσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ στάσει, τὴν ὅποιαν ἤθελε λάβῃ ἡ Ἑλλὰς ἐν ἐνδεχομένη διαταραχῇ τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Χερσονήσῳ τοῦ Αἰῶνος (Χερσοκρημάτα).

Ἡ Κυβέρνησις ἀπόφασιν ἔχει, ὅπως παρατεῖν τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς μέχρι τῆς Μ. Τρίτης, ἵνα ἐπιτύχῃ κατὰ τὰς ἐξ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς τὴν ἐπιψηφίσιν ἀναγκαίων τινῶν νομοσχεδίων. Ἀλλὰ τοῦτο δυσκόλως θὰ πραγματοποιηθῇ, διότι οἱ βουλευταὶ περὶ τὸ τέλος τῆς ἐβδομάδος ν' ἀρχίσωσι ν' ἀπέρχονται εἰς τὰς ἐπαρχίας των, καὶ ἐνεκα τοῦτο ἡ Βουλὴ δὲν θὰ δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς. Οἱ κ. κ. Ὁπουργοὶ βεβαιοῦν ὅτι ἀκόμη δὲν ἐλήφθη ἀπόφασιν ἂν μετὰ τὸ Πάσχα θὰ συνεχισθῇ ἡ Βουλὴ τὰς ἐργασίας τῆς, ἢ ἐνθὲν κληθῇ εἰς ἐκτάκτον Σύνοδον. Κυβερνητικὸν ὅμως βουλευτὰ βεβαιοῦν, ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ κληθῇ εἰς ἐκτάκτον σύνοδον κατὰ τὴν ὅποιαν θὰ λάβῃ ἔκτατος βουλευτῆς πρόσθετον ἀποζημιώσιν γιλιών μὲν δραχμῶν καὶ ἐνθὲν ἀδίκαια τῆς ἐκτάκτου συνδου παραταθῇ ἐπὶ πολὺ τότε θὰ δοθῶσι πενταὶ σὺναι ἀκόμη δραχμαὶ, οὕτως ὥστε ἡ ὅλη δαπάνη τῆς ἐκτάκτου συνδου νὰ μὴ στοιχίσῃ εἰς τὸ Κράτος πλείονερον τῶν 400 χιλιάδων δραχμῶν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατέπευσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ μέγα καὶ πολυτελέστατον θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «Βασίλειος Γεωργίου» τῆς εταιρίας Δεσπούνη-Γιαννουλάτου, διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ γείνη ἡ ὑπὸ τοῦ Πειραικῶ Ὀμίλου ἐκδρομὴν διοργανωθείσα ἐκδρομὴ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὁ Βασίλειος Γεωργίου περιλαμβανὼν περὶ τὰς 150 κλινὰς καὶ β' θέσεως, ἔχει καὶ ἐπίστρωμα ὑστέρων μέθεσις εἰς τὰ πλάγιά ἐπιβάτας. Εἶνε δύναμεις 1,500 ἱπποκτικὰ ἀναπτύσσει μέσην ταχύτητα 12 1/2 μιλίων καὶ ὥραν. Ἐχει εἰς τὸ ἐστιάτοριον μουσικὸν ὄργανον αὐτόματον, πρόσθετον τῶν συνδυαζομένων κατὰ τὸν πλοῦν, εἰς δὲ τὴν μεγάλην αἴθουσαν καὶ κλειδοκύμβαλον, εἰς ἑτέρον δὲ διαμέρισμα κουρέτιον καὶ λουτήρας. Τῆς ἐκδρομῆς ταύτης θὰ μετὰσχῃ καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θρόνου καὶ Λεσβιδάρας. Ἐνὶ τῶν Βλαχάκης καὶ πλείστοι ἄλλοι ἐξέχοντες ἐκ Πειραιῶς καὶ ἐκ τῆς πρωτεύουσας.

Παρά τὴν ἐπικρατοῦσαν ἐκ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχεδίων ἐντασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Αὐλῆς καὶ Κυβερνήσεως, ὁ Βασίλειος δεικνύεται ἐκτάκτως φιλόφρων καὶ περιποιητικὸς πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Δηλιγιάννην. Μίαν ἐκ τῶν τελευταίων ἡμερῶν συνεργασίας, ὁ Βασίλειος ἐξήγαγε καὶ ἐπέδειξεν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην μίαν φωτογραφίαν τὸν ὡς πρεσβείας, ὅπου παριστάται φερὼν κοντάς περισκελίδας (en culotte courte). Τὴν ἐνδυμένην τὴν ἐποχὴν ἐ

Ἀρμπιρς καὶ ἐκ Καΐρου διὰ Βήσανην ὁ κ. Χρήστος Παπασταύρου μετὰ τῆς συζύγου του.

— Μετὰ χαρᾶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐκ Κονίστης κ. Ἀριστοτέλης Πατέρας ἐτέλεσεν ἐν Ἀγυῖν τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς δεσποινίδος Χαρικλείας Κ. Παπαγγελῆ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἀφίκοντο ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κακουτιοὺς Πωγωνίου ὁ κ. Χρ. Γκιώνης καὶ εἰς Κόνιτσαν ὁ κ. Β. Οἰκονομίδης.

— Πολυξένη Μ. Χαρίτου ἀδρὰ κόρη καὶ εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας αὐτῆς, τῆς ἐκ Νιβάνης μεγάλης τῶν Χαριταίων οἰκογενείας ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν καὶ ἐκδηύθη ἐν Λαρίσσει ἐν μεγίστῃ θλίψει γονέων, συγγενῶν, καὶ φίλων οὓς ἅπαντας συλλυπούμεθα ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ταύτῃ συμφορᾷ.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς
Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ
κ. Ν. Καζιζή.

(Ἰδὲ συνέχεια εἰς τὸ προηγούμενον φύλ.)

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐργάζεται σήμερον ἡ ἰταλικὴ προπαγάνδα πολλαχοῦ τῆς Ἡπείρου καὶ ἐργάζεται ἐπιτυχῶς ὅσον καὶ δολίως. Ἡμεῖς περιμένουμε νὰ ἐλευθερωθῇ αὕτη δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου. Καὶ ἐν τούτοις ὑπῆρξαν περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡδύνατο ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ δίκαιά του ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἔστω καὶ διὰ πραξικοπήματος. Διότι πρέπει νὰ γνωρίζετε, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας εἶνε συνήθως ἡπολιτικὴ τῶν πραξικοπημάτων, ἀλλὰ πραξικοπημάτων παρεσκευασμένων. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης μου ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀφηγηθῶ τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου γνώμην τοῦ ἐπισήμου πολιτικοῦ τῆς Ἰταλίας Φραγκίσκου Κρίστη.

Διέτριβον κατὰ τὸν φθινόπωρον τοῦ ἔτους 1886 ἐν Ρώμῃ. Ἐπεσκέφθην ἑπαινετικὰ τὸν τότε ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτευσεως Κρίστην. Παρεπονέθην εἰς αὐτὸν, ὅτι ἡ Ἰταλία κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν παραλίων ὑπὸ τῶν στόλων τῶν Μεγάλων Δυνάμεων δὲν ἀντετάχθη κατὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τούτου. Ὁ Κρίστης, καίπερ ἀνῆκων εἰς τὴν ἀντίθετον πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, μοὶ ἀπεκρίθη ὡς ἐπομένως:

— «Ἡ Ἑλλάς οὐδὲν ἔπραξε κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ὅπως ἐλκυστήρως αὐτῆς τὴν προσοχὴν τῶν Δυνάμεων, ἰδίᾳ τῶν Λατίνων, οἵτινες ἀείποτε διάκεινται εὐνοϊκῶς ὑπὲρ αὐτῆς διατεθειμένοι. Ἡ Διπλωματία δὲν δημιουργεῖ ζητήματα, οὐδὲ ἡγεῖται αὐτῶν ἀφοῦ ἅπαξ ἐκδηλωθῶσιν, ἀναλαμβάνει τὴν λύσιν, διαφερομένη κατ' ἐξοχὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, δυναμένης νὰ διαταραχθῇ κατὰ τρόπον οὐλόγητον.

«Ὅτε κατελήφθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἡ Φιλιππούπολις παρεβιάσθησαν δὲ οὕτω ρηταὶ διατάξεις τῆς ἐν Βερολίνῳ Συνόδου, ἡδύνατο ἡ Ἑλλάς, ἀξιοῦσα ὅτι διεκδικεῖ νόμιμην τίτλον, ἀπορρέοντα ἀπὸ τε τῶν φυσικῶν αὐτῆς ἱστορικῶν καὶ φυλετικῶν δικαίων ὧς καὶ ἀπὸ ρητῶν ἀποφάσεων τῆς Συνόδου ταύτης νὰ καταλάβῃ ἀμέσως τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν Ἐλασσῶνα χωρὶς νὰ προσκρούσῃ εἰς τὴν νομιμοφροσύνην τῆς εὐρωπαϊκῆς Διπλωματίας. Τὸ ἑλληνικὸν τοῦτο τόλμημα θὰ προσέβλεπεν ἥττον τοῦ βουλγαρικοῦ τὴν φιλοτιμίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Ἡθελον δὲ αὐταὶ κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀναγνωρίσῃ τὸ τετελεσμένον γεγονός ἐν Ἡπείρῳ, ὅπως καὶ ἐν Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ... Μόνον τολμηρὰ καὶ ἀνδρική στάσις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους θέλει λύσῃ τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ πρόβλημα, ἀλλὰ πρὸ παντὸς στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς καὶ προσήκουσα ἐκμετάλλευσίς τῶν καιρῶν».

Περειπονόμην εἰς αὐτὸν ἐπίσης διὰ τὰς ἀρξαιμένας ἐκτοτε ἐνεργείας τῆς ἰταλικῆς Προπαγάνδας ἐν Ἡπείρῳ. Μοὶ ἀπεκρίθη ὡς ἑξῆς:

— «Ἀποδεχόμεθα, ὅτι αἱ τουρκικαὶ αὐταὶ ἐπαρχίαι ἀνήκουσι καὶ λόγῳ ἱστορικῶν δικαίων καὶ λόγῳ φυλετικῆς συγγενείας εἰς τὴν Ἑλ-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Χ. Γ. Χαμαμδιέ. Π. Τσ. Σουράγια. Ι. Ζ. Ἰσμαήλ. Δ. Μ. Τέξας (Ἀμερικῆς). Ι. Λ. Φιλαδέλφεια (Ἀμερικῆς). Ι. Χ. Βελιγράδι. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Π. Σ. Βουκουρέστιον. Ἄλλοτε ὅταν ἔχητε τόσον ὀλίγα νὰ μᾶς γράψετε παρακαλοῦμεν ἐπὶ εἰκονογραφημένου δελταρίου. Τοῦτο παρακαλοῦνται νὰ πράττωσι καὶ πάντες οἱ ἄλλοι. — Μιχ. Παπῆ. Πάτρας. Διὰ τὴν μᾶς στέλλετε τὴν συνδρομὴν σας;

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου» νὰ τὰς ἐμβάσωσιν ἄνευ ἄλλης παρακλήσεως διότι θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν καθυστερούντων.

λάδα μᾶλλον ἢ εἰς οἰκονομικὴν ἄλλην χώραν, ἀλλὰ σεῖς δὲν ἐνεργεῖτε σοβαρῶς καὶ μετὰ περιστάσεως ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Ἡπείρῳ καὶ Ἀλβανίᾳ, ἐνθα δὲν θὰ εὐρίσκετε μεγάλην ἀντίδρασιν ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἡ ἰταλικὴ πολιτικὴ δὲν νομίζει ἀσύμφορον, φρονῶ μάλιστα ἐπιβαλλόμενον εἰς αὐτὴν καθήκον, νὰ μὴ ἀδιαφορῇ, καταλείπουσα τὴν χώραν ταύτην ἑρμαινὸν εἰς τὰς Αὐστριακὰς ραδιουργίας.»

Ταῦτα ἤκουον πρὸ δέκα ἐπτὰ ἐτῶν, ἀλλ' ἤδη ἔτι μᾶλλον ἐπεξετάθη ὁ προσηλυτισμὸς, ἐπισήμως δὲ ἀπὸ τοῦ ἰταλικοῦ βήματος ὠνομάσθη ἡ Ἡπειρος Ἀλβανία.

Συγγνώμην! Δὲν συμβαίνει πλέον τοῦτο εἰς τὰ κοινοβούλια, ἢ εἰς τὰ διάφορα εὐρωπαϊκὰ δημοσιεύματα. Ἡ προπαγάνδα ἔσχεν ἀπήχησιν καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Οὐδὲ θὰ λησμονήσω τὴν θλίβεράν ἐντύπωσιν, τὴν ὁποίαν ἔσχον θυελλώδη τινὰ νύκτα, ὅταν τυχαίως εὗρον καὶ ἤνοιξα βιβλίον, δημοσιευθὲν ἀπὸ ἐπίσημον ἑλληνικὸν γραφεῖον. Ἐν τῷ ἐξώφύλλῳ αὐτοῦ ἡ Ἡπειρος ὀνομάζεται **Νότιος Ἀλβανία**, ὁ δὲ πληθυσμὸς αὐτῆς χαρακτηρίζεται ἀλβανικός. Φεῦ! Μὴ σᾶς ἐκπλήξωσιν οἱ λόγοι μου! Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀναγνώσω μόνον πῶς χαρακτηρίζονται τὰ Ἰωάννινα:

«Ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Ἡπείρῳ δέον πρῶτον ν' ἀναφέρωμεν τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Βιλαγετίου Ἰωάννινα. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐξ ὀρθοδόξων Ἑλληνοαλβανῶν, Βλάχων, Μωαμεθανῶν, Ἀλβανῶν, Ἰουδαίων καὶ μικροῦ ἀριθμοῦ καθολικῶν Ἀλβανῶν. Οἱ Ἀλβανοὶ τῆς ὀρθοδόξου θρησκείας ἀποτελοῦσι τὴν πλειονοψηφίαν τοῦ πληθυσμοῦ».

Ἡκουσα, ἀν καὶ δὲν ἐγγυῶμαι περὶ τῆς ἀκριβείας τῆς διαδόσεως, ὅτι Ἀλβανὸς πράκτωρ ἐνταῦθα, συζητῶν πρὸ τιμῶν ἡμερῶν μετὰ σπουδαστῶν ἐξ Ἡπείρου καὶ ἰσχυρίζομενος, ὅτι ἅπασι ἡ Ἡπειρος μέχρι Πρεβέζης εἶνε ἀλβανική, σατανικῶς ἐπεκαλεῖτο τὴν αὐθεντίαν τοῦ δημοσιεύματος τούτου.

Ἀς κρατήσωμεν ἀκόμη ἐπὶ τινὰ καιρὸν τὴν αὐτὴν ἀδιαφορίαν, Κύριοι, καὶ ἡ λέξις **Ἡπειρος** θὰ ἔχῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἱστορικὴν μόνον ἀνάμνησιν. Σήμερον ἐν τῷ ἰταλικῷ τύπῳ ἡ πόλις τῆς Πρεβέζης χαρακτηρίζεται ὡς Ἀλβανική. Πρωῖον τινὰ ἀνεγίνωσκον ἐν Περαιῶσι ἐν τινὶ τηλεγραφῆματι ἐκ Ρώμης τὰ ἐπόμενα:

Κατὰ τὴν «Tribuna» ἐν Πρεβέζῃ, μικρὰ ἀλβανικὴ πόλις... Καὶ ἐν τούτοις μετ' ὀλίγον ἀνεγίνωσκον ἐν ἐφημερίδῃ τῶν Ἀθηνῶν, μάλιστα ἀφικομένη, ἐπὶ κλήσιν τοῦ παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρίᾳ Ἡπειρωτικοῦ Τμήματος πρὸς τὸν ἑλληνικὸν τύπον, δι' ἧς ἐφίστα τὴν προσοχὴν τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων, εἰς τὸ ὅτι οἱ ἔχθροί ἡμῶν ἀποκαλοῦσι τὴν Ἡπειρον ἐπίτηδες **Νότιον Ἀλβανίαν**, ἵνα ἐκλείψῃ τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα **Ἡπειρος**, ὅπως εὐκολώτερον κακορθώσωσι τοῦ σατανικοῦ τῶν σχεδίου.

Ἐτερον χαρακτηριστικὸν τῶν αὐθαδῶν ἀξιώσεων τῶν ξένων ἐπὶ χωρῶν ἑλληνικῶν σᾶς ἀναφέρω τὸ ἐπόμενον:

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ προπαρελθόντος ἔτους ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς τῆς Ρωμανίας εἶχε καλεσθῇ εἰς Βουκουρεστὶον τὸν Γυμνασιάρχην καὶ τοὺς καθηγητὰς τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ρωμανικοῦ γυμνασίου, ἵνα συσχεθῇ μετ' αὐτῶν περὶ διαφορῶν ἀντι-

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ

Α. Κουρτίου (Ἡπειρώτου)

Ἐν Ἀθήναις

«Οἱ πλέον πρέπει νὰ καπνίζετε τὰ πεφημισμένα καὶ μοναδικὰ καπνὰ τοῦ Κουρτίου. Τὸ πλέον ἰδιότροπον γούστο ἱκανοποιεῖται.

Ὅδος Σταδίου 64. Καφεῖον Lord Byron.

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ εἰς Κεντρικὴν θέσιν πωλεῖται. Πληροφορεῖται παρ' ἡμῶν.

καμένων, ἀναγομένων εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐνεργείαν τῆς ρωμανικῆς προπαγάνδας...

Πῶς εὐρίσκετε πάντα ταῦτα Κύριοι, Ἑλληνοὶ καὶ Ἡπειρώται; Δὲν χαρακτηρίζουσι τὸ μὲν τὴν δραστηριότητα τῶν ξένων, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν καὶ τὴν ἀδιαφορίαν;

Ταῦτα εἶχον νὰ εἶπω προεισαγωγικῶς σήμερον, πρὶν ἢ εἰσελθῶ εἰς τὸ κύριον θέμα τῶν διαλέξεών μου ἐν σχέσει πρὸς τὴν σημερινὴν κατάστασιν τῆς Ἡπείρου καὶ τοὺς κινδύνους οὓς διατρέχει. Θεωρῶ τὴν Ἡπειρον οὐχὶ ἐν μικροτέρῳ κινδύνῳ διατελοῦσαν τῆς Μακεδονίας. Ὅπως κινδυνεύει ἡ Θεσσαλονίκη, κινδυνεύουσι καὶ τὰ Ἰωάννινα. Ὁφείλομεν νὰ τὸ ἐννοήσωμεν ἐπαναλαμβάνω καὶ πάλιν, Ἑλληνοὶ τε καὶ Ἡπειρώται.

Καὶ ἐν πρώτοις καθήκον ἔχω νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ἡ Ἡπειρος ἀπὸ παλαιωτάτων χρόνων οὐ μόνον ὑπῆρξεν ἑλληνική, ἀλλὰ καὶ ἐν τῶν πρωτίστων κέντρων τῆς ἑλληνικῆς ιδέας. Οἱ παλαιοὶ Πελασγοὶ εἶχον ἐξίσου ἑλληνικὴν τὴν συνείδησιν, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες. Παλαιόγονος ὑπῆρξεν ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς ἐν Ἡπείρῳ. Γῆ καὶ θάλασσα ἑλληνικά. Ἑλληνικὸν ἦτο τὸ Ἰόνιον πέλαγος ἐκτοτε, τὸ περιβρέχον τὰ παράλια τῆς Ἡπείρου. Τὸ Μαντεῖον τῆς Δωδώνης, ἐν τῶν ἀρχαιοτάτων καὶ ἱερωτάτων θρησκευτικῶν κέντρων τῶν Ἑλλήνων, εὐρίσκειτο ἐν Ἡπείρῳ, ἡ δὲ ποιητικὴ φαντασία τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ ἐδημιούργησε πλείστους θρύλλους, σχετιζομένους πρὸς τὴν αὐτῇ εὐρισκομένην Ἀχερουσίαν λίμνην. Ὁ πανελλήνιος θεὸς Ζεὺς ἐκκαλεῖτο Δωδωναῖος καὶ Πελασγικός.

Ὅτι δὲ πάντα ταῦτα βασιζονται ἐπὶ τῶν πραγμάτων σᾶς παραπέμπω εἰς τὴν ἐν τῷ ἐθνολογικῷ μουσεῖῳ Δωδωναίαν συλλογὴν τοῦ κ. Καραπάνου. Τί μαρτυροῦσι πάντα ταῦτα ἢ τὴν βαθυτάτην ἑλληνικὴν συνείδησιν τῶν λαῶν τῆς Ἡπείρου, ἀείποτε διατελεσάντων ἐν ἐθνικῷ συνδέσμῳ καὶ ἀλληλεγγύῃ μετὰ τῶν ἐπιλοίπων ἑλληνικῶν φύλων;

Ἄλλ' οἱ Ἡπειρώται ὅπως καὶ οἱ Μακεδόνες δὲν δύνανται νὰ ἐπιδείξωσι τὸν ὑπέροχον ἐκείνον πολιτισμὸν, ὅστις ἐξεδηλώθη ἐν τισὶ τῶν ἄλλων τμημάτων τῆς ἑλληνικῆς γῆς, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ Ἀπτικῇ, τῇ Πελοποννήσῳ, τῇ μικρασιατικῇ Ἰωνίᾳ, ἐν τισὶ τῶν νήσῳ τοῦ Αἰγαίου καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Μεγάλῃ Ἑλλάδι. Τοῦτο προήλθεν ἐνεκα τῆς γειτνιάσεως ἀμφοτέρων τῶν λαῶν, τῶν τε Μακεδόνων καὶ τῶν Ἡπειρωτῶν μετ' ἄλλων βαρβάρων βορειότερον κατοικούντων, μετ' ὧν διετέλουν εἰς διηνεκὴ ἀλληλογραφίαν μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Φιλίππου καὶ τοῦ Πύρρου, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἡ ἱστορία τῆς Ἡπείρου ἀείποτε διετέλεσεν ἑλληνική. Καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ, ὅποτε ἤδη εἶχεν ἐκπέσει ἡ πολιτικὴ δύναμις τῆς Σπάρτης καὶ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν διαδεχθεισῶν αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῇ τοῦ ἑλληνικοῦ κόσμου πολιτειῶν, ἐξ ὧν διαπρέπουσιν ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Ἀχαϊκὴ Συμπολιτεία, ἡ Ἡπειρος ἀντιπροσώπευε τὴν ἑλληνικὴν δύναμιν καὶ ιδέαν. Καὶ πρὸς πίστωσην τούτου, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σᾶς ἀναγνώσω τὸ μᾶλλον ἐγκρίτου ἱστοριογράφου, τοῦ Γερμανοῦ Δρόυζεν:

(Ἀκολουθεῖ)